

er derved aldeles Intet sagt om, hvilket Antal Dyer der kan finde Veie over Esbjerg Havn, naar den er sat i Forbindelse med Fernbaner. Dersom det ærede Medlem vil gjøre sit Tal tilbøbbelt saa stort, dersom han vil ansee det for sandsynligt, at 4,380 Dyer istedenfor 438 ville finde Veien til Esbjerg Havn, troer jeg, at alene dette Antal vil kunne være istand til at betale den hele Udgift, men jeg er overbevist om, at ikke alene dette Tal, men et større vil søge dertil, og at Prisen for et endnu langt større Antal Dyer vil paa Grund af Concurrencen blive forhøiet saaledes, at der bliver et ganske forbausende Nettooverskud, naar Regningen bliver gjort op. — Jeg havde, som jeg tillod mig at udtale, da jeg først tog Ordet, troet, at denne Sag kunde betragtes som afgjort i sin Realitet ved de Afstemninger, som havde fundet Sted iforgaars. At jeg har maattet trætte Thinget med yderligere Bemærkninger om den, hidrører fra, at denne min Forventning jo, som det har viist sig, er bleven fuldstændig stuffet, idet det synes, at man betragter Spørgsmaalet ikke alene om Esbjerg Havn, men ogsaa om Fernbaner overhovedet og om de i de foregaaende Dage debatterede Spørgsmaal som atter idag foreliggende aabent.

Alberti: Naar det ærede Mindretal i Udvalget har talt om Udsættelse med Anlægget og Bygningen af Havnen ved Esbjerg, saa maa jeg udtale, at jeg anseer dette for at være aldeles ubesøjet. Min Mening er, at det er gaaet med de nyeste Havneanlæg som med de nyeste Fernbaneanlæg, at vi ere gaaede meget for langsomt tilværks. Jeg tillod mig for et Par Dage siden at forsøge paa at gjøre den Anstuelse gjældende, at de nyeste Fernbaner kunde have været fremskyndede overordentligt meget mere, end det hidtil er skeet. Jeg troer, at det Samme kunde have været Tilfældet med de nyeste Havneanlæg, og at det kunde have været overordentligt heldigt, om vi havde haft en Esbjerghavn før. Ligesiden Rigsdagens Forhandlinger begyndte, har man erkjendt

det som en berettiget Fordring at faae en Udsættelseshavn for det sydvestlige Sylland. Der er her i Thinget stadig talt om at vedtage Pengebevillinger for at fremme saadanne Havneanlæg baade ved Hjerting og ved Ribe; men det har viist sig, at intet af disse Forsøg har været tilstrækkeligt til at skaffe Vestsylland en god Udsættelseshavn. Disse Forsøg gjorde vi paa en Tid, da Danmark ikke var blottet for Havne ved Nordspen; dengang havde vi den gode fæstede Havn Tønning. Den have vi nu ikke, og skjøndt Danmark har en lang Kyststrækning ved Nordspen, mangler den aldeles en Havn der. Dersom dette Havneanlæg eller et lignende havde været udført tidligere, er det antageligt, at Syllands Handel med England vilde have haft et langt mere directe Sving nu, end den i Virkeligheden har, og det uagtet den Foretagelsesaaend, som rører sig i Sylland for at bringe Sylland i directe Forbindelse med England. Jeg troer ikke, at der er nogen Provinds i Danmark, der for Tiden bestræber sig saaledes for at bringe sin Handel i Flor, og for at aabne sig gode Udsættelsesveie, som Sylland gjør det; derom vidne baade Actieforetagerne i Sylland selv og de Forbindelser, som derfra knyttes med engelske Actionairer om at sætte det ene engelske Dampskib efter det andet igang paa østsydste Havne. Før har man ikke troet det muligt at faae en directe Udsættelse fra Vestsylland til England paa Grund af den lange og farlige Veie omkring Skagen; nu ligger Erfaringen for, at Sylland er istand til at trække engelske Dampere til sine Østhavne, og saa vil man her troe ved Fremtidsbetragtninger at kunne overbevise os om, at Sylland ikke skulde kunne trække de engelske Dampere i langt større Antal til en god Vesthavn. Dette troer jeg, at det ærede Mindretal forgjæves vil forsøge at skaffe Indgang her i Thinget. Jeg siger derfor med Ordføreren, at Sylland har et berettiget Krav paa at faae dette Havneanlæg; ved „berettiget“ forstaaer jeg naturligvis ikke det, som det ærede Medlem for Skjøben-